

24. évközi vasárnap

Bevezetés

A mai, évközi 24. vasárnap evangéliumi szakasza szerint Jézus közvélemény-kutatást végez saját személyét illetően, előrejelzi saját szenvedését, és szól a kereszthordozásról. Ezek közül talán a hát ti kinek tartotok engem kérdését érezzük hozzánk szólónak is. - Nem elegendő csak tudni, hogy ki volt, illetve, hogy ki Jézus Krisztus, hanem élő kapcsolatban kell lennünk vele, életünk állandó útítársával, testvérünkkel és Üdvözítőnkkel. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, hogy milyen a mi Vele való kapcsolatunk?

Kirié Litánia

Urunk! Te mondtad: Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit küldtél, Jézus Krisztust. Bocsásd meg, hogy megismerésseddel oly keveset foglalkozunk. Uram, irgalmazz!

Jézus Krisztus, Te mondtad, hogy aki megvall engem az emberek előtt azt és is megvallom a Mennyei Atya előtt. Bocsásd meg hogy oly bátortalanok vagyunk a megvallásodban. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus Krisztus, erősítsd hitünket, hogy Téged mindig bátran megvallva, Te is megvallhass bennünket majd a Mennyei Atya előtt. Uram irgalmazz!

Evangelium után

A zsidó nép vezetői látták és tapasztalták mindazt, amit az Úr Jézus nyilvános működése alatt a saját népe körében cselekedett. Belátták vele szembeni tehetetlenségüket. Ezért mind megfigyeltetésükkel, mind kijelentéseikkel éreztették vele azt, hogy közeledik életének az a pil-

lanata, amikor kimondják az ítéletet: "Méltó a halálra!"

Az Úr Jézus érezte ezt az ellenséges hangulatot, s ezért Fülöp Cézareájának környékén járva megkérdezte tanítványaitól: Kinek tartják őt az emberek? Kíváncsi volt, hogy milyen képet alkottak róla tanításának és tetteinek mozaik-köveiből?

Az emberek rendkívüli egyéniségnek tartották őt. Keresztelő Szent János vonásait: igazmondását, vértanúi egyenességét vélték felfedezni Benne. - Mások Illés próféta csodatevő erejét. - Ismét mások egy új, talán minden eddigi prófétánál nagyobbbat láttak benne. Hiszen prófétai jövendölésre utaló szavak is elhagyták ajkukat. „Csupa jót tesz, a süketeket hallókká, a némákat beszélőkké teszi.”

Ez az emberek véleménye.

De mi az apostoloké, akiket kiválasztott, tanított, s nevelt. Erre is kíváncsi volt Jézus. „Hát ti mit mondotok, ki vagyok én?” - kérdezte Jézus.

És Péter apostol válaszolt, a hallgatásba merült apostoltársai nevében is: „Te vagy a Messiás!”

A Ti mit mondotok, ki vagyok? Kérdés az óta is körbejár a világon. A megszólítás ma nekünk szól, a 2000 évvel később, más kultur-környezetben élő, más élet és világszemlélettel bíró követőinek. Ti mit mondotok, ki Jézus? A mi válaszuk is inkább hallgatás, miként a hajdani tanítványoké is volt. Péter apostol is csak az iménti rövid mondattal tudott válaszolni. Valóban nehéz erre a kérdésre felelni. Katekizmuszerű válaszokat nem akarunk

adni. S nehéz azért is, mert személyes hitünkben kellene valamit elárulnunk másoknak.

A Kicsoda Krisztus irodalmat tanulmányozva találtam rá, még a fordulat éve előtt történt tényre.

Egy eseményjátékban hangzott el a Rádióban: Pilátus mondja mintegy útravalóként az általa halálraítélt és kivégzésre vezetett Jézusról: „...azt sem tudjuk, te sem, én sem, hogy ki volt ez az ember! ...király? ...próféta?... vagy csak közönséges halandó? ..., aki a lehetetlent kísértette meg, ég és föld határán...?”

Jézus személye és műve ma is foglalkoztatja az embereket. Hatása alól nehezen vonhatja ki magát bárki. Ha másért nem, már azért is érdemes az embernek foglalkozni az Ő személyével, hogy el tudjon igazodni korunk kultúrájában és művészettörténetében. A keresztény embernek azonban ettől sokkal többet jelent a Jézussal való foglalkozás.

„Az emberi történelem térben és időben játszódik le. A kinyilatkoztatás, amelyben Isten találkozik az emberrel, szintén a tér és az idő törvényei alatt áll. Az emberiség történelmének nemcsak kezdete volt, hanem vége is lesz. A kezdet és a vég között azonban van egy olyan közép-pont, amely körül minden forog: Isten eljövetele ebbe a világba”.

A keresztény név is Jézus Krisztus nevével van kapcsolatban. A keresztény latinul christianus, azt jelenti krisztusi, krisztusi ember.

A keresztény életnek a feladatai is ebből az irányból érthetők meg és értelmezhetőek: Jézust megismer-

ni, tetteivel szembenézni, találkozni vele. Az Írást idézve „Nincs más senki az emberek között az ég alatt, akiben üdvözlünk lehetne!” Az üdvösségre jutásunk fázisai: Amikor az ember Jézust megismeri - Jézus tettei fölött elgondolkodik - találkozik vele! Szembesítjük vele önmagunkat, életünket, elveinket! Ha felismerjük azokban Őt és tanítását, akkor ez a szembesítés sikeres lesz. Ilyen sikeres szembesítés után indul el a hívő az üdvösségre vezető úton!

Mert szilárdá válik benne, hogy Jézus valódi és történelmi személyiség. És, hogy föltámadása is valóság! De hogy valójában, ki volt Ő ezt mégis minden embernek saját magának kell kielmélnednie.

Ismét az Írást idézve: „Neve minden névnel magasabb!” Mindennél nagyobb hatással volt a világra. Személye mágnesként vonzotta az embereket. Tanításának lenyűgöző ereje volt. Mondanivalója semmihez sem hasonlítható, kijelentései megdöbbentőek. Ő azt hirdette magáról, hogy Isten. Hogy Isten, de emberként jelent meg a földön. Ezt a kijelentését bizonyította is, és az emberek egy része el is fogadja őt Istenének!” És Péter apostollal vallja: Te vagy a Messiás. De személyét és tanítását viták nagy kavargása veszi körül évszázadok óta! A viták kavargásában nekünk is vallanunk kell!

A „Ki nekem Jézus?” Kérdésre csak néhány szót tudok mondani, de mögötte világok vannak, vízesések és szakadékok, Északi sark és Egyenlítő. Jézus az én Istenem és Mindenem. Ámen

F. F.